

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Σακκά, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ιωάννη Τσαλαριανή, Αβροκλή Θούα - Εισηγητή, Μιλτιάδη Χατζγεωργίου και Γεώργιο Αποστολάκη, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 12 Φεβρουαρίου 2018, με την παρουσία και της γραμματέως, Θεοδώρας Παπαδημητρίου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αναφερεσάντων: 1) Ε. Κ. του Ι. και 2) Α. Σ. συζύγου Ε. Κ., κατοίκων ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Ευαγγελία Μεταζά, με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ.

Του αναίρεσιβλήτου: Α. Μ. του Η., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Κωνσταντίνo Φλόδο, με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 10-2-2011 αγωγή του ήδη αναίρεσιβλήτου, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Χαλκίδας.

Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 303/2013 του ίδιου Δικαστηρίου, η οποία διορθώθηκε με την 25/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας και 111/2017 του Μονομελούς Εφετείου Ευβοίας.

Την ανáιρεση της τελευταίας απόφασης ζητούν οι αναφερόμεντες με την από 27-7-2017 αίτηση τους.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 138, 180, 211, 513 και 1033 Α.Κ. προκύπτουν τα εξής: Στην περίπτωση καταχωρημένης σε συμβολαιογραφικό έγγραφο σύμβασης πώλησης και (εξαιτίας της πώλησης) μεταβίβασης της κυριότητας ακινήτου από τον κύριο του σε άλλον, αν οι αντίστοιχες για την πώληση δηλώσεις βούλησης του πωλητή και του αγοραστή ήταν εικονικές (υπό την έννοια ότι δεν έγιναν στα σοβαρά παρά μόνο φαινομενικά, διότι οι βουλήσεις εκείνων ήταν είτε να μην υπάρχουν ή υποχρέωση του πωλητή να μεταβιβάσει την κυριότητα και παραδώσει το πωλούμενο και η υποχρέωση του αγοραστή να πληρώσει το τίμημα, είτε να μην υπάρχει η μία μόνο από αυτές τις εκάτεροθεν υποχρεώσεις) η σύμβαση πώλησης είναι άκυρη λόγω της εικονικότητας, θεωρούμενη γι' αυτό ως μη γενόμενη, αυτή δε η ακυρότητα επισύρει την ακυρότητα της σύμβασης μεταβίβασης της κυριότητας λόγω του αιτιώδους χαρακτήρα της τελευταίας.

περίπτωση, της διάταξης ουσιαστικού δικαίου που εφαρμόστηκε, είτε αποκλείουν την εφαρμογή του, όχι δε και όταν υφίστανται ελλείψεις στην ανάλυση, στάθμιση και γενικώς στην εκτίμηση των αποδείξεων, εφόσον το πόρισμα από την εκτίμηση αυτή εκτίθεται με σαφήνεια και πληρότητα (Ολ.ΑΠ 15/2006, 1/1999).

Στην προκειμένη περίπτωση, το Εφετείο, δέχθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, όπως προκύπτει από την επισκόπησή της(αρθρ.561παρ.2ΚΠολ.Δ) κατά το ενδιαφέρον την αναίρετική διαδικασία μέρος, τα ακόλουθα:"Σύμφωνα με το με αριθμό .../17.9.2002 συμβόλαιο δωρεάς αιτία θανάτου του άλλοτε συμβολαιογράφου Χαλκίδας Ι. Σ. νόμιμα μεταγγραμμένο στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χαλκίδας, στον τόμο ... και με αριθμό ..., ο ενάγων(ήδη αναίρεσιβλήτος) δώρισε στους δύο πρώτους εναγόμενους(ήδη αναίρεσιέντες) κατά ποσοστό 1/2 εζ' αδιαίρετου στον καθένα έναν αγρό με μία λυόμενη οικία 45 τμ που βρίσκεται στη θέση "... της κτηματικής περιφέρειας του ... εκτός σχεδίου πόλης η οικισμού και εκτός της περιμετρικής ζώνης ή ζώνης οικιστικού ελέγχου, εμβαδού 2.035 τμ κατά τον τίτλο κτήσης και μετά από πρόσφατη καταμέτρηση εμβαδού 2.070 τμ, με ΚΑΕΚ Με βάση τη συμφωνία τους οι δύο πρώτοι εναγόμενοι, οι οποίοι ήταν κύριοι όμορου αγρού, θα είχαν την υποχρέωση να φροντίζουν και να περιποιούνται τον ενάγοντα μέχρι τέλους του βίου τού. Στην συνέχεια σύμφωνα με το με αριθμό .../2005 συμβόλαιο αγοραπωλησίας του ίδιου ως άνω συμβολαιογράφου νόμιμα μεταγγραμμένου στα βιβλία μεταγραφών του υποθηκοφυλακείου Χαλκίδας, στον τόμο ... με αριθμό ..., ο ενάγων εκκαλών πώλησε στους δύο πρώτους εναγόμενους, κατά ποσοστό 1/2 εζ' αδιαίρετου στον καθένα, ένα τμήμα του προαναφερόμενου αγρού και ειδικότερα ένα αγροτεμάχιο χωρίς κτίσματα εμβαδού 481 τμ, το οποίο φαίνεται να τα περιμετρικά στοιχεία ... στο από 18.12.2004 τοπογραφικό διάγραμμα του πολιτικού μηχανικού Α. Κ. που φέρει και την υπεύθυνη δήλωση αυτού ότι δεν είναι άρτιο και οικοδομήσιμο και συνορεύει γύρωθεν βορειοανατολικά με ιδιοκτησία Κ. Α., νοτιοανατολικά εν μέρει με ιδιοκτησία των δύο πρώτων εναγόμενων και εν μέρει με ιδιοκτησία Σ. Δ., νοτιοδυτικά με υπόλοιπη ιδιοκτησία του ενάγοντος και βορειοδυτικά με αγροτική οδό. Ταυτόχρονα με το ίδιο ως άνω συμβόλαιο ο ενάγων και οι δύο πρώτοι εναγόμενοι υπονομήθησαν ότι καταργούν μερικώς και ως προς το ως άνω τμήμα των 481 τμ του ευρύτερου ακινήτου εμβαδού 2.070 τ.μ. τη μεταξύ τους συσταθείσα δωρεά αιτία θανάτου, η οποία εξακολουθούσε να ισχύει για το υπόλοιπο, πέραν του αναφερόμενου στο με αριθμό .../2005 συμβόλαιο, ακίνητο. Το τμήμα που φέρεται ότι συμφωνήθηκε ανήγγετο στο ύψος της αντικειμενικής αξίας του ως άνω ακινήτου, ήτοι στο ποσό των 3.200,00 ευρώ. Στη συνέχεια με το με αριθμό .../2010 συμβόλαιο του ίδιου ως άνω συμβολαιογράφου, νόμιμα μεταγγραμμένο, οι δύο πρώτοι εναγόμενοι συνένησαν το τμήμα των 481 τ.μ. με το όμορο ακίνητο τους, εμβαδού 3.651,36 τμ κατά τον τίτλο κτήσης, όπως αυτό περιγράφεται στο ως άνω συμβόλαιο, υπήγαγον το ενιαίο ακίνητο και την εντός αυτού κείμενη ανεγερθείσα διάφορη οικοδομή με υπόγειο στις διατάξεις του νόμου 3741/1929 περί της ιδιοκτησίας κατ' ορόφους και των άρθρων 1002 και 1117 του ΑΚ ενώ μεταβίβασαν σε καθένα από τους τρίτο και τέταρτο των εναγόμενων(μη διακρινών στην παρούσα δική) τόκνα τους λόγω γονικής παροχής την ψυή κυριότητα των αναφερόμενων στο συμβόλαιο οριζώντων ιδιοκτησιών παρακρατώντας για τον εαυτό τους την επικαρπία. Για την ως άνω αναφερόμενη στο με αριθμό .../2005 Συμβόλαιο αγοραπωλησίας, δεν αποδεικνύεται ότι οι δύο πρώτοι εναγόμενοι κατέβαλαν οποιοδήποτε τίμημα στον εκκαλούντα. Ειδικότερα δεν υπήρχε κανένας λόγος να καταβάλλουν οποιοδήποτε τίμημα προκειμένου να αποκτήσουν κατά κυριότητα το εν λόγω τμήμα ακινήτου εμβαδού 481 τ.μ. δεδομένου ότι το τμήμα αυτό του ακινήτου ο ενάγων εκκαλών το είχε δωρίσει αιτία θανάτου στους δύο πρώτους εναγόμενους με το ως άνω αναφερόμενο συμβόλαιο και δεν υπήρχε κανένας λόγος να συμφωνηθεί εκ νέου

Συνεπώς δεν είναι ανάγκη να προκύπτει και ο σκοπός για τον οποίο έγινε η ελαττωματική αυτή δήλωση, εκτός αν υποκρύπτεται άλλη δικαιοπραξία και μόνο για την έρευνα του κύρους ή μη αυτής, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του ίδιου άρθρου, κατά το οποίο, άλλη δικαιοπραξία που καλύπτεται κάτω από την εικονική είναι έγκυρη, αν τα μέρη την ήθελαν και συντρέχουν οι όροι που απαιτούνται για τη σύστασή της(ΑΠ563/2016,304/2016).Περαιτέρω, κατά το άρθρο 505 ΑΚ ο δωρητής έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει τη δωρεά αν ο δωρεοδόχος φάνηκε με βαρύ παράπτωμα αγάριστος απέναντι στο δωρητή ή στο σύζυγο ή σε στενό συγγενή του και ιδίως αν αθέτησε την υποχρέωσή του να διατρέφει το δωρητή. Ως αγαρίστια κατά την έννοια της παραπάνω διάταξης δικαιολογούσα την ανάκληση της δωρεάς νοείται η έλλειψη στο δωρεοδόχο συναισθημάτων ευγνωμοσύνης προς το δωρητή, που εκδηλώνεται με βαριά, υπαίτια και δυναμμένη να καταλογισθεί αντικειμενική συμπεριφορά ή διαγωγή του δωρεοδόχου προς τον δωρητή ή το σύζυγο ή το στενό συγγενή του αντιβαίνουσα σε κανόνες δικαίου ή σε κρατούσες στην κοινωνία αντιλήψεις περί ηθικής ευπρέπειας. Η αντικειμενική συμπεριφορά μπορεί να είναι* και συνδυασμός περισσοτέρων πράξεων ή παραλείψεων έτσι και αν καθεμία χωριστά δεν συνιστά βαρύ παράπτωμα. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι, όταν μεταξύ των όρων που απαιτούνται για την κατάρτισή της υπό την εικονική καλυπτομένης άλλης δικαιοπραξίας είναι και συστατικός τύπος, όπως το συμβολαιογραφικό έγγραφο που επιβάλλει ο νόμος πάντοτε για τη δωρεά ακινήτου (άρθρα 159 παρ.1, 369 και 498 παρ.1 ΑΚ), αρκεί ότι ο τύπος αυτός τηρήθηκε για την εικονική δικαιοπραξία και δεν απαιτείται να προκύπτει από τον τύπο αυτό και το είδος και γενικότερα το περιεχόμενο της καλυπτομένης δικαιοπραξίας·αλλά! αυτά αποδεικνύονται με τα εκάστοτε επιτρεπόμενα αποδεικτικά μέσα. Ειδικότερα, από το συμβολαιογραφικό έγγραφο πώλησης ακινήτου την οποία εικονικά συνήγαν τα μέρη δεν απαιτείται να προκύπτει η δωρεά την οποία ήθελαν πράγματι τα μέρη και η οποία καλύπτεται υπό την εικονική πώληση(ΑΠ917/2015). Από τη διάταξη του άρθρου 559 αρθ. 1 ΚΠολ.Δ. προκύπτει, ότι ο λόγος ανάιρεσης για ευθεία παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου ιδρύεται, αν αυτός δεν εφαρμόστηκε, ενώ συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ή εφαρμόστηκε, ενώ δεν έπρεπε, όπως και αν το δικαστήριο προσέδωσε στον εφαρμόστεο κανόνα έννοια διαφορετική από την αληθινή. Έτσι, η παραβίαση εκδηλώνεται, είτε με ψευδή ερμηνεία του κανόνα δικαίου είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή σ' αυτόν των περιστατικών της ατομικής περίπτωσης (Ολ. ΑΠ 10/2011).Στην περίπτωση που το δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν, η παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου κρίνεται ενόψει των πραγματικών περιστατικών που ανελέγκτως δέχθηκε, ότι αποδείχθηκαν ή δεν αποδείχθηκαν το δικαστήριο της ουσίας και της υπαγωγής αυτών στο νόμο και ιδρύεται ο λόγος αυτός ανάιρεσης, αν οι πραγματικές παραδοχές της απόφασης καθίστανον φανερή την παραβίαση (ΑΠ 24/2015). Ειδικά για να είναι οριζόμενος ο λόγος ανάιρεσης για παραβίαση κανόνων ουσιαστικού δικαίου από το δικαστήριο της ουσίας (αρθ.1 του άρθρου 559 ΚΠολ.Δ) πρέπει να καθορίζεται η συγκεκριμένη διάταξη του ουσιαστικού δικαίου που παραβιάστηκε και το αποδιόδομο στην απόφαση νομικό σφάλμα ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή του ουσιαστικού νόμου (Ολ.ΑΠ20/2005). Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 559αρθ.19ΚΠολ.Δ,ανάιρεση επιτρέπεται αν η απόφαση δεν έχει νόνημη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Ειδικότερα, αντιφατικές αιτιολογίες έχει η απόφαση ,όταν αλληλοαναιρούνται, αποδυναμώνοντας έτσι τη κρίση της απόφασης για την υπαγωγή ή μη της ατομικής περίπτωσης στο πραγματικό συγκεκριμένο κανόνα ουσιαστικού δικαίου, που συνιστά και το νομικό χαρακτηρισμό της ατομικής περίπτωσης. Αντίστοιχα, ανεπάρκεια αιτιολογίας υπάρχει όταν από την απόφαση δεν προκύπτουν σαφώς τα περιστατικά που, είτε είναι κατά νόμον αναγκαία για τη στοιχειοθέτηση στη συγκεκριμένη

πώληση. Όμως, οι δύο πρώτοι εναγόμενοι, προκειμένου να ανεγείρουν οικοδομή σε όμορο οικόπεδο τους εμβαδού 3.664,28 τ.μ. το οποίο δεν ήταν άρτιο και οικοδομήσιμο, ζήτησαν από τον ενάγοντα να τους μεταβιβάσει πριν τον θάνατο του το επίδοιο εδαφικό τμήμα του όλου ακινήτου του, ούτως ώστε να καταστεί το ακίνητο τους άρτιο και οικοδομήσιμο και να ανεγείρουν σ' αυτό διάφορη οικοδομή, όπως και πράγματι έκαναν, καθόσον δεν μπορούσαν να αναμείνουν το θάνατο του ενάγοντος και την εζ' αυτού του γεγονότος αβεβαιότητα σχετικά με τυχόν μελλοντική ανάκληση της δωρεάς αυτής, ή προσβολής της από τους κληρονόμους του ενάγοντος.

Συνεπώς, δεν υπήρχε κανένας λόγος να συμφωνηθεί πώληση, αφού ήδη ο ενάγων με το .../2002 συμβόλαιο, ο ενάγων είχε δωρίσει το όλο ακίνητο στο οποίο περιλαμβάνεται και το επίδοιο, αιτία θανάτου. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, οι δηλώσεις βουλήσεως που περιέχονται στο .../2005 συμβόλαιο δεν έγιναν στα σοβαρά, αλλά μόνο κατά το φαινόμενο και συνεπώς είναι εικονικές. Όμως στις δηλώσεις αυτές (τον ενάγοντος προς τους δύο πρώτους εναγόμενους) υποκρύπτεται δωρεά εν ζωή σχετικά με το επίδοιο ακίνητο, η οποία είναι έγκυρη αφού αυτό θέλησαν τα συμβαλλόμενα μέρη και τηρήθηκε ο συμβολαιογραφικός τύπος.... Το γεγονός ότι στο με αριθμό .../1.12.2010 συμβόλαιο ανάκλησης δωρεάς του συμβολαιογράφου Χ. Σ., με το οποίο ο ενάγων ανακάλεσε τη δωρεά στην οποία είχε προβεί με το με αριθμό .../2002 συμβόλαιο δωρεάς αιτία θανάτου λόγω αγαριστίας των δύο πρώτων ενάγοντων, ο ενάγων δήλωσε ότι με το με αριθμό .../2005 συμβόλαιο πώλησε και μεταβίβασε στους δύο πρώτους των εναγόμενων το τμήμα επιφάνειας 481 τ.μ. δεν αναιρεί, το χαρακτηρισμό της επίδικης σύμβασης πώλησης ως εικονικής. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι οι δύο πρώτοι εναγόμενοι επέδειξαν αδιαφορία για τη περιθάλψη που είχε ανάγκη ο δωρητής ενάγων και άρνηση στοιχειώδους βοήθειας στην οποία περιλαμβάνεται και η διατροφή ακόμη και αν αυτοί δεν ανέλαβαν τέτοια υποχρέωση με τη σύμβαση δωρεάς, η δε παρ'αυτήν αυτή είναι κοινωνικός αποδοκιμαστέα. Ειδικότερα, οι δύο πρώτοι εναγόμενοι μετά τον Αύγουστο του 2010 επέδειξαν απειθώματα αδιαφορίας, ψυχρότητας και προσβλητικές συμπεριφορές απέναντι στον ενάγοντα. Απέφραξαν να τον επισκεφθούν και να επισκομνηθούν μαζί του έστω και τηλεφωνικά, στα τέλη δε Αυγούστου 2010 όταν ο ενάγων τους παρακάλεσε να τον μεταφέρουν με το όχημά τους στη Χαλκίδα του απάτησαν ειρωνικά "θα σε πηγαίνουμε από το χέρι τόρφα". Τέλος, στα μέσα Οκτωβρίου 2010 ο πρώτος εναγόμενος κάλεσε την Αστυνομία να έλθει στο σπίτι του ενάγοντος προκειμένου να δώσει αυτός εξήγησεις με αφορμή ένα κυνηγετικό όπλο που ο ενάγων αρνήθηκε να χρησιμοποιήσει στον πρώτο εναγόμενο, ο οποίος του το είχε δωρίσει πριν 7 χρόνια. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά υφίσταται παράπτωμα των δύο πρώτων εναγόμενων από δόλο το οποίο είναι βαρύ και συνιστά αγαριστία και ακ του λόγω αυτού οι δύο πρώτοι των εναγόμενων εξήλθαν από τη παθητική ψυχική κατάσταση της αγνωμοσύνης και προέβησαν στις ως άνω ένδοξες ενέργειες απέναντι στον ενάγοντα δωρητή. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι οι δύο πρώτοι των εναγόμενων με το υπ' αριθμ. .../2010 συμβόλαιο του Συμβολαιογράφου Χαλκίδας Χ. Σ., συνένησαν το επίδοιο ακίνητο εμβαδού 481 τ.μ. με δικό τους όμορο ακίνητο, το οποίο έχει πλέον εμβαδόν 4132,36 τ.μ. με αποτέλεσμα αυτό να καταστεί άρτιο και οικοδομήσιμο και να μην μπορεί πλέον να καταμνηθεί....Τέλος, αποδεικνύεται ότι η πραγματική αξία του επιδόκιου ακινήτου κατά το χρόνο της δωρεάς ανέρχεται σε τουλάχιστον 20.000, καθόσον η αξία αυτού το 2011, ήτοι μετά την εκδήλωση της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα και της εζ' αυτής πτώσης των τιμών των ακινήτων, ανέρχεται σε 20.000 ΕΥΡΩ, αφού αυτό βρίσκεται στο ... του ... όπου έχουν ανεγερθεί πολυτελείς κατοικίες και σε μικρή απόσταση από τη θάλασσα."Με βάση τις ανωτέρω παραδοχές, το Εφετείο,αφού δέχθηκε την από 24-3-2014 όρση του αναίρεσιβλήτου

και εξ'αφάνειας την 303/2013 απόφαση του πρωτοβάθμιου (Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας) Δικαστηρίου, που είχε απορρίψει την από 10-2-2011 αγωγή του, λόγω μη απόδειξης της οικονομικότητας της σύμβασης πώλησης, έκανε εν μέρει δεκτή την εν λόγω αγωγή και υποχρέωσε καθένα των αναιρεσιζώντων να του καταβάλουν το ποσό των 10.000 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Έτσι που έκανε και με αυτά που δέχθηκε το δικαστήριο της ουσίας: Α) δεν παρέβλεπε εύθες την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 505ΑΚ,εφόσον ορθώς υπήρχε σε αυτή τα πραγματικά περιστατικά που αναμετρικός ανέλεγκτα έκανε αποδεξιγμένα. Επομένως, η κατ' εκτίμηση από το άρθρο 559αριθμ.1ΚΠολΔ, περιλαμβανόμενη στον τρίτο λόγο της κρινόμενης αίτησης, αίτηση, είναι αβάσιμη. Η ίδια, κατ' εκτίμηση, αίτηση για ασφαλμένη εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 138ΑΚ είναι απαράδεκτη, λόγω αοριστίας, εφόσον οι αναιρεσιζόντες δεν εκθέτουν το αποδιδόμενο σε σχέση με αυτή νομικό σφάλμα στις παραδοχές της προσβαλλόμενης και Β) δεν στέρησε την απόφαση του από νόμιμη βάση, αφού καλύπτεται χωρίς λογικά κενά και αντιφάσεις και με πληρότητα και σαφήνεια, χωρίς να χρειάζεται άλλη περαιτέρω παραδοχή, το πραγματικό των εδώ εφαρμοστέων διατάξεων ουσιαστικού δικαίου των άρθρων 138,513 και 1033ΑΚ,ώστε καθίσταται οριστικός ο αναμετρικός έλεγχος ως προς την ορθή ή μη εφαρμογή της. Ειδικότερα, είναι επαρκώς και σαφώς αιτιολογημένο το αποδεικτικό πόρισμα του Εφετείου, ότι η πραγματική βούληση των διαδίκων, κατά τη σύναψη του επίδικου συμβολαίου, ήταν η υποκρυπτόμενη σ' αυτό δωρεά και όχι η πώληση του ακινήτου του αναιρεσιβλήτου. Οι αναιρεσιζόντες, με τον δεύτερο λόγο της κρινόμενης αίτησης, κατ' επίκληση πλημμέλειας από το άρθρο 559 αριθμ.19 ΚΠολΔ, σε σχέση με το εν λόγω αποδεικτικό της πόρισμα, μέμφονται την προσβαλλόμενη απόφαση:1)για ανεπαρκή αιτιολογία, διότι δεν εκθέτει τον λόγο που ο αναιρεσιβλήτος πρόεβη στην κατάρτιση του επίδικου οικονομικού συμβολαίου πώλησης και τον λόγο που δεν καταρτίστηκε μεταξύ τους συμβόλαιο δωρεάς εν ζωή και 2) για αντιφατική αιτιολογία διότι, ενώ δέχεται ότι δεν υπήρχε λόγος σύναψης αγοραπωλητηρίου συμβολαίου, σε άλλο σημείο δέχεται ότι υπήρχε τέτοιος λόγος, ώστε να καταστεί το ακίνητο τους άρτιο πριν τον θάνατο του αναιρεσιβλήτου. Οι ανωτέρω λόγοι είναι αβάσιμοι:0 υπ' αριθμ.1,διότι δεν απαιτείται για την επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας η αναφορά του λόγου που ο αναιρεσιβλήτος θέλησε την κατάρτιση του οικονομικού συμβολαίου πώλησης, αρκεί δε η σαφής παραδοχή του Εφετείου για έλλειψη συνλλακτικής πρόθεσης αυτού και των αναιρεσιζόντων για τη σύναψη της επίδικης δικαιοπραξίας αγοραπωλησίας, ενώ αιτιολογείται επαρκώς ο σκοπός της καλυπτόμενης απ' αυτή και πράγματι ηθελμένης δικαιοπραξίας της δωρεάς (αποφυγή αβεβαιότητας των τελευταίων για τυχόν μελλοντική ανάκληση ή προσβολή της από τους κληρονόμους του αναιρεσιβλήτου).Ο υπ' αριθμόν 2, διότι δεν υφίσταται η με την αποστασιοματική και επίλεκτική παράθεση των παραδοχών της προσβαλλόμενης απόφασης, εμφανιζόμενη από τους αναιρεσιζόντες αντίφαση. Ειδικότερα, η αναφορά από το Εφετείο, ότι "δεν υπήρχε λόγος να συμφωνηθεί πώληση",στο πλαίσιο της αιτιολογίας της έλλειψης σχετικής συνλλακτικής πρόθεσης των διαδίκων, ενώ η σε άλλο σημείο αναφορά της αιτίας για την οποία καταρτίστηκε το επίμαχο συμβόλαιο ,ήτοι προκειμένου να καταστεί το γειτονικό οικοπέδο των αναιρεσιζόντων άρτιο και να αποφευχθεί η αβεβαιότητα αυτών, στο πλαίσιο της αιτιολόγησης του λόγου της φαινομενικά καταρτισθείσας σύμβασης αγοραπωλησίας, αντί της πράγματι ηθελμένης σύμβασης δωρεάς, δεν δημιουργεί αντίφαση στο αποδεικτικό του πόρισμα.

Ο λόγος αναιρέσης από τον αριθμ.20 του άρθρου 559ΚΠολΔ,για παραμόρφωση του περιεχομένου εγγράφου, στοιχευοθετείται όταν το δικαστήριο της ουσίας, είτε κάνοντας ασφαλμένη ανάγνωση του κειμένου αποδεικτικού εγγράφου, κατά την έννοια των άρθρων

339 και 432 ΚΠολΔ, είτε παραλείποντας την ανάγνωση κρίσιμων περιεκτικών ή φράσεων αυτού, αποδίδει σ' αυτό περιστατικά προόβλους διαφορετικά από εκείνα που πράγματι περιέχει και ακολούθως, με βάση μόνο αυτό ή κυρίως αυτό, καταλήγει σε αποδεικτικό πόρισμα επίζημιο για τον αναιρεσιζόντα για πράγματα με ουσιαδή επίδραση στην έκβαση της δίκης, δηλαδή στο διατυκτικό της απόφασης του. Αντίθετα, δεν υπάρχει παραμόρφωση εγγράφου, όταν το δικαστήριο της ουσίας δεν υποπίπτει σε διγνωστικό σφάλμα ως προς το περιεχόμενο του εγγράφου και, αξιολογώντας τα περιστατικά που πράγματι περιέχονται σ' αυτό, συνάγει αποδεικτικό πόρισμα διαφορετικό από εκείνο που θεωρεί ο αναιρεσιζώνων ορθό, οπότε πρόκειται για εκτίμηση αποδείξεων που δεν ελέγχονται αναμετρικά. Επίσης, δεν θεμελιώνεται ο προαναφερόμενος λόγος αναιρέσης, όταν το δικαστήριο της ουσίας στήριξε το αποδεικτικό του πόρισμα σε συνεκτίμηση και άλλων αποδεικτικών μέσων, χωρίς να εξαιρεί τη βαρύτητα του σχετικού εγγράφου στη διαμόρφωση της γνώμης του ως προς την ύπαρξη ή μη του αποδεικτέου γεγονότος (ολ ΑΠ 2/2008). Ως έγγραφα, η παραμόρφωση του περιεχομένου των οποίων ιδρύει τον προβλεπόμενο από την ανωτέρω διάταξη λόγο αναιρέσης, θεωρούνται τα αναφερόμενα στα άρθρα 339 και 432 επ. του ίδιου κώδικα ως αποδεικτικά μέσα. Έτσι δεν είναι έγγραφα με την έννοια αυτή τα διαδικαστικά, μεταξύ των οποίων, τα πρακτικά του δικαστηρίου κατά το μέρος τους που περιέχουν τις καταθέσεις των μαρτύρων, οι προτάσεις που κατατέθηκαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και στο εφετείο για την ένδικη διαφορά(ΑΠ 1278/2008, 300/2006), ούτε τα έγγραφα στα οποία αποτυπώνονται άλλο αποδεικτικό μέσο, όπως είναι οι ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον Ειρηνοδίκη ή Συμβολαιογράφου, κατά το μέρος τους που περιλαμβάνει τα βεβαιούμενα με όρκο από το μάρτυρα (ΑΠ 704/2017,545/ 2014).Στην προκειμένη περίπτωση, με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης αίτησης, οι αναιρεσιζόντες κατ' επίκληση πλημμέλειας από το άρθρο 559αριθμ.20ΚΠολΔ,μέμφονται την προσβαλλόμενη απόφαση, διότι δεχόμενη την αγωγή του αναιρεσιβλήτου, παραμόρφωσε το περιεχόμενο, των εξής εγγράφων,ήτοι:1)του .../10-5-2005 πώλητηριου συμβολαίου του συμβολαιογράφου Χαλκίδας Ι.Σ., με το οποίο ο αναιρεσιβλήτος δήλωσε ευθώς και σαφώς ότι τους πωλεί το ακίνητο αντί τιμήματος 3.200,00 ευρώ, και όχι ότι τους το δωρίζει 2) του .../17-9-2002 συμβολαίου δωρεάς του συμβολαιογράφου Χαλκίδας Ι.Σ., με το οποίο ο αναιρεσιβλήτος μεταβίβασε σε αυτούς, αιτία θανάτου, ακίνητο" και έτσι γνώριζε τις διαφορές ανάμεσα σε πώληση και δωρεά, 3) του .../1-12- 2010 συμβολαίου ανάκλησης δωρεάς αιτία θανάτου του συμβολαιογράφου Χαλκίδας Χ.Σ., στο οποίο περιλαμβάνεται δήλωση του αναιρεσιβλήτου για την επίμαχη πώληση, 4) των τριών αντηγρόφων από τα συμβάντα του ΑΤ Χαλκίδας που συντάχθηκαν στις 22-10-2010,2-11-2010 και 17-12-2010 από τα οποία προκύπτουν διαφορετικά περιστατικά από αυτά που δέχθηκε η προσβαλλόμενη σε σχέση με το την καταγγελία του αναιρεσιβλήτου για το κυνηγετικό όπλο και την προσβλητική τους συμπεριφορά έναντι του τελευταίου,5) της ...2002 άδειας κατοχής κυνηγετικού όπλου από το ΑΤ Χαλκίδας από το περιεχόμενο της οποίας προκύπτει ότι το κυνηγετικό όπλο ανήκει στον πρώτο από τους αναιρεσιζόντες,6) του περιεχομένου των 303/2013 πρακτικών συνεδρίασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας, στο οποίο περιλαμβάνονται οι δοθείσες για την υπόθεση καταθέσεις των μαρτύρων, 7) του περιεχομένου της ...-2015 ένορκης βεβαίωσης ενώπιον του Ειρηνοδίκη Χαλκίδας του μάρτυρος τους για κρινόμενη υπόθεση, Γ. Φ. και 8) του περιεχομένου των από 5-4-2013 εγγράφων προτάσεων τους και της από 10-4-2013 προσθήκης αντικρούσης αυτών, ενώπιον του πρωτοδίκου δικαστηρίου όπως και του περιεχομένου των από 2-5-2017 προτάσεων και της από 8-5-2017 προσθήκης-αντικρούσης τους ενώπιον του Εφετείου, κατά τη συζήτηση της επίδικης υπόθεσης. Ο ανωτέρω λόγος: Α) όσον αφορά τα με αριθμούς ...-έγγραφα, είναι απαράδεκτος, εφόσον αυτά δεν είναι αποδεικτικά, αλλά διδακτικά της συγκεκριμένης δίκης και δεν υποκάνει σε παραμόρφωση ,κατά την έννοια του αναμετρικού

από το άρθρο 559 αριθμ.20 ΚΠολΔ, λόγου, Β)όσον αφορά τα με αριθμούς ...-έγγραφα είναι επίσης απαράδεκτος, διότι οι προσβαλλόμενες σε σχέση με αυτά αιτιάσεις, αφορούν όχι ασφαλμένη ανάγνωση των αναφερόμενων εγγράφων, αλλά διαφορετική εκτίμηση του περιεχομένου τους, με βάση το οποίο το εφετείο κατέληξε σε αντίθετο συμπέρασμα από εκείνο που θεωρούν ορθό οι αναιρεσιζόντες και Γ) όσον αφορά τα με αριθμούς ...-έγγραφα, είναι αβάσιμες. Ειδικότερα, το Εφετείο, με την παραδοχή ότι "οι δύο πρώτοι ενανγόμενοι μετά τον Αύγουστο του 2010 επέδειξαν αισθητά ωδιώματα, νυχρότητας και προσβλητικής συμπεριφοράς απέναντι στον ενάγοντα" και ότι "στα μέσα Οκτωβρίου 2010 ο πρώτος ενανγόμενος κύλησε την Αστυνομία να έλθει στο σπίτι του ενάγοντος προκειμένου να δώσει αυτός εξηγήσεις με αφορμή ένα κυνηγετικό όπλο που ο ενάγον ανήρθηκε να χρησιμοποιήσει στον πρώτο ενανγόμενο ,ο οποίος του το είχε δωρήσει πριν 7 χρόνια",δεν υπέπεσε σε διγνωστικό λάθος σε σχέση με το περιεχόμενο των από 22-10-2010,2- 11-2010 και 17-12-2010 αντηγρόφων του βιβλίου συμβάντων του ΑΤ Χαλκίδας, από τα οποία προκύπτει ότι ο πρώτος των αναιρεσιζόντων εξόρραζε παράνομα κατά τον αναιρεσιβλήτου για κατ' έγκληση διαδιδόμενα αδικήματα ,ούτε με το έγγραφο της άδειας κατοχής κυνηγετικού όπλου που διαθέτει ο πρώτος των αναιρεσιζόντων. Αντίθετα, το δικαστήριο της ουσίας, αφού τα διέγινωσε σωστά, τα συνεκτίμησε με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα και κατέληξε σε διαφορετικό από αυτό που θεωρούν

οι αναιρεσιζόντες, ορθό, αποδεικτικό πόρισμα, το οποίο όμως δεν ελέγχεται αναμετρικά. Ο αναμετρικός λόγος του άρθρου 559 αριθμ.8 ΚΠολΔ για λήψη ή μη υπόψη προταθέντος και έχοντος ουσιαδή επίδραση στην έκβαση της δίκης παράματος, προϋποθέτει πράγμα παραδεκτός προταθέν, αφού διαφορετικά το δικαστήριο της ουσίας δεν επιτρέπεται να το λάβει υπόψη."Πράγματα"δε, θεωρούνται οι αυτοτελείς ισχυρισμοί των διαδίκων, που συγκροτούν την ιστορική βάση και επομένως θεμελιώνουν το αίτημα της αγωγής, ανταγωγής, ένστασης ή αντέστασης ουσιαστικού ή δικονομικού δικαιώματος καθώς και οι κύριοι ή πρόσθετοι λόγοι έρεσης που αφορούν αυτοτελείς πραγματικούς ισχυρισμούς και όχι οι ισχυρισμοί που αποτελούν άρνηση της αγωγής ή μη έχοντα αποτελέσει επιχειρήματα νομικά ή πραγματικά, τα οποία αντλούνται από το νόμο ή την εκτίμηση των αποδείξεων (Ολ. ΑΠ3/1997, ΑΠ185/2015). Περαιτέρω, δεν αποτελούν πράγματα οι μη νόμιμοι, απαράδεκτοι, αόριστοι και αλυσιτελείς ισχυρισμοί, οι οποίοι δεν ασκούν επίδραση στην έκβαση της δίκης και στους οποίους το δικαστήριο δεν υποχρεούται να απαντήσει (Ολ. ΑΠ 14/2004, ΑΠ 87/2013, ΑΠ 180/2011), ούτε ιδρύεται ο σχετικός λόγος αν το δικαστήριο που δίκασε, έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό και τον απέρριψε για οποιονδήποτε λόγο, τυπικό ή ουσιαστικό (ΑΠ 250/2014, ΑΠ 1418/2013), γεγονός που συμβαίνει και όταν η απόφαση περιέχει παραδοχές αντίθετες με τον ισχυρισμό (Ολ. ΑΠ 11/1996).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αρ. 10 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση της με το άρθρο 17 του ν. 2915/2001, συντρέχει λόγος αναιρέσης όταν το δικαστήριο δέχθηκε ως αληθινά πράγματα που έχουν ουσιαδή επίδραση στην έκβαση της δίκης χωρίς απόδειξη. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής καθιερώνεται ο πιο πάνω λόγος αναιρέσης, όταν το δικαστήριο δέχεται πράγματα, δηλαδή αυτοτελείς ισχυρισμούς, οι οποίοι τείνουν σε θεμελίωση, κατάλυση ή παρακώλυση του δικαιώματος που ασκείται με την αγωγή, ένσταση ή αντίνσταση, χωρίς να έχει προσαχθεί οποιαδήποτε απόδειξη για τα πράγματα αυτά ή όταν δεν εκθέτει από ποια αποδεικτικά μέσα άντλησε την απόδειξη γι' αυτά (ΑΠ104/2014). Δεν ιδρύεται, όμως, ο λόγος αυτός, όταν το δικαστήριο της ουσίας, μετά από την εκτίμηση προσκομισθέντων και αναφερομένων αποδεικτικών μέσων, κατ'αλήθεια έστω και σε ασφαλμένη περί των πραγμάτων κρίση, η οποία είναι αναμετρικά ανέλεγκτη, κατ' άρθρο 562

παρ.1 ΚΠολΔ (ΑΠ 717/2016) ούτε απαιτείται να αξιολογείται τα επί μέρους αποδεικτικά μέσα ή να εξετάζονται τα έγγραφα ούτε να ανιχνεύονται σε ποιο συγκεκριμένο μέσο στηρίζεται καθεμία από τις πραγματικές παραδοχές του (ΑΠ45/2014, 259/2007).Στην προκειμένη περίπτωση, με τον τρίτο λόγο της κρινόμενης αίτησης, οι αναιρεσιζόντες, επικαλούμενοι πλημμέλειες από το άρθρο 559 αριθμ.8 και 10ΚΠολΔ, μέμφονται την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι, αντίστοιχα: 1) δεν έλαβε υπόψη τους περιεχόμενους στις προτάσεις τους ισχυρισμούς, σύμφωνα με τους οποίους: α)μετά τη σύναψη της επίδικης δικαιοπραξίας, χωρίς αντίδραση του αναιρεσιβλήτου, συνέννεσαν το μεταβιβασθέν ακίνητο με το όμορο δικό τους, β)δεν επέδειξαν αχαριστία, ούτε ανάρμοστη συμπεριφορά στον τελευταίο, αλλά αντίθετα τον φρόντιζαν και τον εξυπηρετούσαν γενικώς, ενώ η δική του συμπεριφορά απέναντι τους άλλώς έφαινε το καλοκάριο του 2010 λόγω της γνωριμίας με αλλοδαπή γυναίκα και έκτοτε αυτός ήταν ,που τους φερόταν με κακοπιστία και δόλο, ενώ απειλούσε και εξόβριζε συνεχώς τον πρώτο, γ)η αξία του επίδικου ακινήτου ανέρχεται στο ποσό των 3.200 ευρώ και όχι σε αυτό που εκθέτει στην αγωγή του ο αναιρεσιβλήτος και δη αξιολογή του ασκείται καταχρηστικά ,διότι "ο ενάγον(ήδη αναιρεσιβλήτος)με την χρόνια συμπεριφορά του από το 2005 έως το 2011 αναγνώρισε κατ' επανάληψη με ρητό και σωπηρό τρόπο, την εγκυρότητα της (θήβεν) οικονομικής πώλησης ως δεσμευτικής. Γνώριζε ότι ήθελαν(οι αναιρεσιζόντες) το επίδικο να να αποκτήσουν άρτιο και οικοδομήσιμο οικόπεδο και να κτίσουν, γνώριζε και μύλοισε με τον μηχανικό που τους έβγαλε την άδεια οικοδομής, ήταν παρόν καθ' όλη τη διάρκεια της ανέγερσης και κατασκευής των οικιών τους, γνώριζε ότι ήθελαν να το μεταβιβάσουν στα παιδιά τους, γνώριζε ότι πράγματι τους το μεταβίβασαν το έτος 2010.Ουδέποτε διαμαρτυρήθηκε, ουδέποτε επιφυλάχτηκε, ουδέποτε υπέδειξε, την πραγματική συμπεριφορά ότι το επίδικο δεν είναι οριστικά και μετέακλητα δικό τους. Επίσης αναγνώρισε την εγκυρότητα της επίδικης πώλησης με την υπ' αριθμ..../2010 συμβολαιογραφική ανάκληση της δωρεάς αιτία θανάτου που τους είχε κάνει"και 2)δέχθηκε χωρίς απόδειξη την αγωγή του αναιρεσιβλήτου και ειδικότερα ότι επέδειξαν αχαριστία και υπέπεσαν από δόλο σε βαρύ παράπτωμα, ήτοι γεγονότα αντίθετα της πραγματικότητας και ότι η πραγματική αξία του ακινήτου του δωρηθέντος ακινήτου ανερχόταν στο ποσό των 20.000 ευρώ, βασίζόμενο στην απεχμηριότητα εκτίμηση της κτηματολογικής Ζ. Θ. και στην από 7-3-2013 εκτίμηση της ..., αντί των 3.200 ευρώ που πράγματι αποδείχθηκε. Ο υπ' αριθμόν 1 λόγος είναι απαράδεκτος. Ειδικότερα: Α) ως προς την υπό στοιχείο α) αίτηση, προεχόντως διότι ο σχετικός ισχυρισμός είναι επιχειρήμα των αναιρεσιζόντων (συνομολογούμενο άλλωστε και από τον αναιρεσιβλήτο και αναφερόμενο και στην προσβαλλόμενη) και δεν αποτελεί "πράγμα", αλλά και διότι δεν ασκεί ουσιαστική επίδραση στην έκβαση της δίκης όσον αφορά την παραδοχή του δικαστηρίου περί της υποκρυπτόμενης δωρεάς. Β)ως προς τις υπό στοιχεία β και γ αιτιάσεις, διότι οι ισχυρισμοί αυτοί δεν είναι "πράγματα",αλλά αιτιολογημένες αρνήσεις στα επικαλούμενα με την αγωγή του αναιρεσιβλήτου περιστατικά προς στοιχειώδη της αχαριστίας των αναιρεσιζόντων αφενός και της αξίας του δωρηθέντος ακινήτου αφετέρου και Γ) ως προς την με στοιχείο δ) αίτηση διότι ο ισχυρισμός δεν συνιστά νόμιμη, ερεώδημένη στη διάταξη του άρθρου 281ΑΚ ,ένσταση. Ειδικότερα και αληθής υποτιθέμενη η γνώση του αναιρεσιβλήτου της επιθυμίας των αναιρεσιζόντων να αποκτήσουν άρτιο και οικοδομήσιμο οικόπεδο, της ανέγερσης επ' αυτού οικιών και της μεταβίβασής τους στα τέκνα τους, της μη διαμαρτυρίας τους και της μη ένδειξης καθ' όλο το διάστημα από το 2005 έως το 2011 συμπεριφοράς με την οποία να αμφισβητεί την ιδιοκτησία τους επί του επίδικου ακινήτου, δεν καθιστούν καταχρηστική τόσο την επικαλούμενη με την ένδικη αγωγή πράγματι ηθελμένην σύμβαση δωρεάς του επίδικου ακινήτου, όσο και την επίσης επικαλούμενη επίδειξη αχαριστίας εκ μέρους τους προς τον δωρητή-αναιρεσιβλήτο, η οποία το πρώτον εκδηλώθηκε μετά τον Αύγουστο του

έτους 2010.Επισημαίνεται,ότι τα αναφερόμενα περί "αναγνώρισης από τον αναρεσιβήλτο με την χρόνια συμπεριφορά του από το 2005 έως το 2011 κατ' επανάληψη με ρητό και σιωπηρό τρόπο της εγκυρότητας της εικονικής πώλησης, ως δεσμευτικής",επίσης δεν συνιστούν "πράγμα", αφού είναι αόριστα και ανεπίδεκτα δικαστικής εκτίμησης, ενώ ο ισχυρισμός για αναγνώριση της επίδικης πώλησης με την .../2010 συμβολαιογραφική ανάκληση της δωρεάς αιτία θανάτου, λήφθηκε υπόψη από το Εφετείο και απορρίφθηκε ρητώς. Περαιτέρω, ο υπ' αριθμόν 2 λόγος είναι προσκόντως απαράδεκτος, εφόσον οι αναρεσεσιόντες, κατ' επίφαση της από το άρθρο 559αριθμ.10ΚΠολΔ πλημμέλειας, πλήττουν την αναρετικό ανέλεγκτη εκτίμηση των αποδείξεων από το δικαστήριο της ουσίας, πέραν του ότι είναι και αβάσιμος, εφόσον το Εφετείο, όπως προκύπτει από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης, σχημάτισε την κρίση του και κατέληξε στο προεκτεθέν αποδεικτικό πόρισμα, αφού έλαβε υπόψη τις καταθέσεις των μαρτύρων των διαδικών, ένορκες βεβαιώσεις μαρτύρων τους και όλα τα έγγραφα που είχαν νόμιμα με επίκληση προσκομισθεί ενώπιον του. Τέλος, η με τον τρίτο αναρετικό λόγο επίκληση πλημμέλειας, από το άρθρο 559 αριθμ.14ΚΠολΔ είναι απαράδεκτη, λόγω αοριστίας, εφόσον οι αναρεσεσιόντες δεν εκθέτουν περιστατικά δικονομικής ακυρότητας που να την θεμελιώνουν. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης, να διαταχθεί η εισαγωγή του κατατεθέντος από τους αναρεσεσιόντες παραβόλου στο Δημόσιο Ταμείο(αρθρ.495 παρ.3 ΚΠολΔ) και να καταδικαστούν αυτοί λόγω της ήττας τους στα δικαστικά έξοδα του αναρεσιβήλτου (αρθρ.176,183ΚΠολΔ) κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 27 Ιουλίου 2017 αίτηση των Ε. Κ. και Α. Σ. Ε. Κ. για αναίρεση της 111/2017 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Ευβοίας.

Διατάσσει την εισαγωγή του κατατεθέντος παραβόλου στο Δημόσιο Ταμείο.

Καταδικάζει τους αναρεσεσιόντες στα δικαστικά έξοδα του αναρεσιβήλτου, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2.700) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 13 Μαρτίου 2018.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 27 Μαρτίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ